

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 26. juni 2009.

Bred mobilisering for irakerne er godt – men ikke nok

Med sin praktiske hjælp til de irakiske asylansøgere i Brorsons kirke og med deres oplysnings- og mobiliseringsarbejde i den danske offentlighed gør Borgergruppen Kirkeasyl en stor og betydningsfuld indsats. Kirkeasyl arbejder på et bredt grundlag, der kan samle alle, der vil vise solidaritet med de udvisningstruede, og som kræver opholdstilladelse til dem. Det manifesterer sig forhåbentligt ved den demonstration, der finder sted i dag kort efter udsendelsen af denne kommentar.

Med dette grundlag har de været i stand til at lægge et maksimalt pres på politikere og embedsmænd. De første sprækker i den flygtningefjendske blok er allerede opstået med Svend Auken og andre socialdemokratiske folketingsmedlemmers støtte til irakerne. Dermed er de første forudsætninger for, at irakerne faktisk undgår udvisning, etableret.

Det vil være en stor sejr i sig selv, og det kan danne afsæt for en fortsat kamp mod den samlede danske flygtningepolitik. Delsejre giver selvtillid, og de opståede sprækker i magthaverblokken kan åbnes yderligere.

Det brede grundlag har også gjort det muligt for venstrefløjen at opbygge nye alliancer, som kan videreføres i en styrket kamp mod den fremmedfjendske flygtningepolitik. Selv om kampagnen som sådan ikke er imod Irak-krigen og Irak-besættelsen, har den åbnet op for en kritik, fordi der er sat fokus på de faktiske forhold i Irak, resultaterne af den amerikansk-britisk-danske krigsførsel.

Blandt de aktive i og omkring kirken er mange unge arbejdere og mange indvandrere, som dermed bærer arbejderbevægelsens solidariske traditioner videre. Der er også mange, som bakker op af rent humanistiske, måske ligefrem af medlidenhedsgrunde. Det er i sig selv ikke noget problem.

Men det er problematisk, når politikere, redaktører og andre kendte forsøger at omdefinere den solidaritet, Kirkeasyls grundlag taler om, til en barmhjertighedsgerning, som f.eks. når en Carsten Jensen på en demonstration taler om medlidenhed, omsorgsfølelse, forhærdelse og national samvittighed.

For hvis forhærdelse var problemet, så kunne "vi" løse det ved blot at være mindre forhærdede. På den måde bruger de den i øvrigt glædelige hjælp til irakerne til at styrke og opbygge ideen om et dansk nationalt fællesskab af "gode" mennesker. Det bidrager til at skjule de klasse modsætninger, som bl.a. viser sig i, at nogle tjener kassen både på opsving og på krise, mens andre betaler under alle omstændigheder.

Det er ikke "os", der skal have dårlig samvittighed. Det er magthaverne i det danske og det globale kapitalistiske samfund, som smadrer Irak i en krig for at få magt over olien og regionen, og som bagefter smider ofrene for krigen hjem til ny forfølgelse. Og vi skal ikke hjælpe irakerne af barmhjertighed og af tolerance. Barmhjertighed og tolerance udviser man på trods af, hvad modtagerne står for. Vi skal hjælpe irakerne af solidaritet, dvs. fordi vi kan se, at vi har en fælles interesse i, at ingen bliver forfulgt, undertrykt og udbyttet.

Endnu værre bliver det, når ledende socialdemokrater som Svend Auken introducerer nåde og barmhjertighed og dermed gør irakernes udvisning til undtagelsen i dansk flygtningepolitik. Ifølge Svend Auken på samme demonstration som Carsten Jensen, skal irakerne ikke sendes hjem "i den aktuelle situation". De skal ikke have en kollektiv opholdstilladelse eller asyl. Nej, deres sager skal – individuelt – gennemgås igen. Og loven er ifølge Auken god nok: "Der kræves ingen særlov".

Faktisk er der slet ikke noget i vejen med loven. Vi skal bare være mennesker og medmennesker! På den måde lykkes det Auken at springe med på den folkelige stemning til støtte for irakerne – og samtidig sikre, at mobiliseringen ikke antaster den usolidariske – og i øvrigt menneskefjendske! – flygtningepolitik, som Socialdemokratiet er medansvarlig for.

I debatten har SF lagt sig tæt op af Auken og den øvrige socialdemokratiske opposition. Også de plæderer for en ny gennemgang af sagerne for at se, om Danmark nu virkelig lever op til FN's anbefalinger, og de understreger ligeledes den nuværende lovgivnings mulighed for ”humanitært ophold”.

Sammen kan de to partier fortsætte, hvor VKO slap, hvis de kommer i regering efter næste valg.

Denne aktive politisering af den brede asyl-til-irakerne bevægelse fra borgerlig humanistisk og socialdemokratisk-SF-side bør fungere som en alarmklokke for Enhedslisten og den øvrige venstrefløj. Det gør det helt afgørende, at venstrefløjen ikke begrænser sin agitation og propaganda til Kirkeasyls bredt favnende minimumsgrundlag.

Samtidig med at vi støtter Kirkeasyl må vi i udtalelser, debat-indlæg, artikler, flyers og måske ligefrem pjecer forklare, hvordan behandlingen af irakerne er et udslag af den samlede flygtninge- og indvandrerpolitik, som VKO har gennemført i en årrække sammen med Socialdemokraterne, og som SF efterhånden har tilsluttet sig det meste af.

Vi må vise, hvordan det kapitalistiske system og imperialismen har hovedansvaret for flygtningestrømmene og dertil udnytter de mennesker, der er flygtet eller emigreret på grund af forfølgelse eller social nød.

Mens vi opbygger et stadigt større pres på politikerne, må vi forberede en organisering og mobilisering, som kan tage afsæt i en eventuel delsejr for irakerne og med det udgangspunkt mobilisere for yderligere lempelser af flygtningepolitikken. Der er brug for et omfattende pres på en kommende socialdemokratisk baseret regering for at sikre, at den ændrer kurs på udlændingeområdet.

Hvis ikke et socialistisk parti netop skulle kunne sige alt det, de brede bevægelser ikke kan, hvad skulle vi så med det?

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk